

[Undervisningsministeren.]

tionale aftaler, berettiger eller forpligter jo ikke os til at gøre det samme.

Desuden vil jeg sige med hensyn til olympiaden, at olympiadetransmissionerne ligger i Den europæiske Radiounions regie, og EBU vil uden tvivl være i stand til at gennemføre disse olympiadetransmissioner i henhold til den vedtagelse, som er truffet i Den europæiske Radiounion om at undgå disse ad hoc-reklamer. Jeg kan oplyse, at for så vidt angår det nye olympiadestadion i München, vil der overhovedet ikke være reklamer på dette stadion.

Hr. Stæhr Johansen havde altså ikke behøvet at nære nogen bekymringer for den transmission, der er gennemført, og hr. Stæhr Johansen behøver heller ikke at nære nogen bekymringer for dem, der vil blive gennemført i henhold til olympiadeprogrammet.

Stæhr Johansen: Det sidste svar trøster mig uhyre meget. Vi kan altså glæde befolkningen med, at uanset hvad der sker, vil man kunne få udsendelserne fra olympiaden. Men jeg synes alligevel, at besvarelsen halter lidt, for hvis man har set på vinterens begivenheder med verdensmesterskaberne i ishockey, med verdensmesterskaberne i håndbold, har man set, at der har været en meget udpræget reklameopbygning om alle disse stævner. Vi så også her fra Rumænien en reklame for et enkelt produkt, der sælges meget herhjemme. Mig bekendt det eneste produkt, der kan fås af den art, havde en stor reklame, og det vil altså sige, at man greb ind på det danske reklamemarked. Nu mener jeg i modsætning til undervisningsministeren ikke, at reklame er skadelig, men af den indstilling, man har haft i radioen til den slags ting, har man fået det indtryk, at man dér er meget bange for reklamer. Jeg vil gerne sige til undervisningsministeren, der som tidligere radiatorrådsformand kender tingene vældig godt på dette område, at jeg mener i virkeligheden, at man tager det for stramt og for dogmatisk. Jeg vil ikke sige det så stærkt som Jyllands-Posten, men bare nævne, hvad Jyllands-Posten skriver: at dogmer, fordomme og grå skrivebordsteorier har ført Danmarks radio frem til et firkantet og pedantisk standpunkt i forbindelse med fodboldlandskampen i Bukarest i

pinsen. Jeg håber ikke, at det vil blive tilfældet ved de sportsbegivenheder, der skal transmitteres, og det er af den grund, jeg har stillet spørgsmålet. Jeg håber, at man vil være lidt mindre pedantisk frem i tiden, end man har været.

Undervisningsministeren (Knud Heinesen): Jeg vil gerne sige til hr. Stæhr Johansen, at med hensyn til de reklamer, som hr. Stæhr Johansen kan iagttage i forbindelse med andre sportstransmissioner, drejer det sig om reklamer, der findes permanent på de pågældende sportspladser, og dér er tv-organisationernes holdning den, at man er gæst, og de pågældende sportspladser er værter, og hvad der findes dér som permanent udstyr, må man acceptere.

Med hensyn til tomatreklamen fra Rumænien skal jeg sige, at Danmarks radio officielt blev gjort opmærksom på, at denne reklame forefandtes, kort før transmissionen skulle finde sted, og på grund af det nævnte korte varsel var der ikke mulighed for at få sagen tilstrækkelig undersøgt og forhandlet med de rumænske myndigheder. Men sagen er af Danmarks radio rejst over for Den europæiske Radiounion.

Det forekommer mig, at hr. Stæhr Johansen måske ikke har fået helt fat i forholdene i denne sag. Det er nemlig de reklamefinansierede tv-organisationer først og fremmest, også de andre, men først og fremmest de reklamefinansierede tv-organisationer inden for EBU, som af indlysende grunde er imod, at reklamer vises i tv uden betaling til tv-selskaberne, og når jeg tænker tilbage på, hvordan hr. Stæhr Johansen i radiokommisjonen med stort mod og i fuldstændig ensomhed kæmpede for indførelse af reklamefjernsyn her i landet, så synes jeg, det er gådefuldt nu at opleve, hvordan hr. Stæhr Johansen ganske svigter de vesteuropæiske reklamefinansierede tv-selskabers interesser.

Derudover skal jeg gøre opmærksom på, at der ikke er tale om, at Danmarks radio i denne sag er specielt dogmatisk. Der er tale om en enig vedtagelse for de vesteuropæiske landes vedkommende i Den europæiske Radiounion, som vi naturligvis må holde, ligesom de andre lande må holde den.

Hermed sluttede spørgsmålet.